

EEN HUIS VOL MEIDEN OP BEZOEK BIJ CASA DI FAMIGLIA

“De poort is open hoor, kom maar binnen!” hoor ik zodra ik aanbel. Ik loop de achtertuin in en een hond komt me vrolijk tegemoet – welkom bij het gezinshuis van Toos en Henk. Binnen is het een bruisend huishouden vol meiden. De dochter des huizes is al volwassen en de kleindochter is regelmatig bij Toos en Henk te vinden. Met de gezinshuiskinderen erbij maakt dat zes meiden in totaal.

Iedereen helpt mee met het avondeten: de een zet borden en bestek klaar, de ander draagt kannen drinken aan. Op tafel staan kippenbouten en groenten al een tijdje klaar, terwijl de kleindochter in mijn ooghoek trots laat zien hoe goed ze op de trampoline kan springen. Even later springen alle meiden samen terwijl het eten nog op tafel staat. “Zo gaat het vaak,” lacht Toos. “Het komt geregeld voor dat het eten al koud is voor we aan tafel gaan.”

VAN PLEEGGEZIN NAAR GEZINSHUIS

Toos en Henk zijn jarenlang pleegouders geweest en hebben in die tijd veel ervaring opgedaan met het bieden van een veilige, stabiele omgeving voor kinderen in allerlei omstandigheden. In 2021 maakten ze de overstap naar een gezinsvorm, en sindsdien runnen ze officieel het gezinshuis ‘**Casa di famiglia**’.

“Die overstap was best wel een dingetje,” vertelt Toos. “Ik wilde niet een bedrijf zijn maar een gezin. Een pleeggezin wordt gehoord en gezien, maar wij hadden het gevoel dat wij door onze ervaringen toch aan de kant stonden bij belangrijke beslissingen. Vaker hoorde ik dan zeggen dat anderen de professionals waren.”

“Als gezinshuisouder ben je wel veel meer betrokken bij alles met en rondom het kind. Je leert kritisch kijken maar ook kritisch naar jezelf kijken. Als pleeggezin voelde ik mij vaker alleen en kon ik mijn zorgen niet goed onderbouwen. Nu als gezinshuisouder heb ik meerdere collega-gezinshuizen waarmee ik spar als ik een vraag heb.”

EEN PLEK OM VEILIG TE GROEIEN

Met een huis vol meiden komt veel kijken: shampoo, conditioner, douchegel, handcrème en bodylotion – alles moet ruim aanwezig zijn. Gelukkig is er een groot voorraadhek in de garage, waar alles netjes wordt opgeslagen. Op de gang heeft iedereen haar eigen laasje voor persoonlijke spulletjes.

De vijf meiden die er nu wonen, blijven onder hun zorg tot hun achttiende zodat zij in een vertrouwde en ondersteunende omgeving kunnen opgroeien. “Het is zo belangrijk voor de meiden dat ze zich gezien voelen”, zegt Toos. “Dat ze een gevoel hebben van: ik mag er zijn. Het is mooi dat wij daaraan kunnen bijdragen.”

DRUKTE EN GEZELLIGHEID

Tussen alle dagelijkse drukte door vinden Toos en Henk ook tijd voor plezier. Zo werd laatst de woonkamer nog omgetoverd tot spa: stapels handdoeken, relaxmuziek en alles tot in de puntjes verzorgd. Henk had zich die dag maar even teruggetrokken, maar voor de meiden was het een topdag.

In de zomer slapen de meiden vaak in het tuinhuis. "Dat is zo leuk," vertelt Toos. "Dan leggen ze allemaal kussens en dekens neer en kruipen ze bij elkaar." Eerder dit jaar maakten ze een groter uitstapje: vier dagen naar Disneyland. "Met het hele gezin – maar dan ook écht iedereen. Het was geweldig! De kinderen hebben genoten, ze waren zo onbezorgd. De stralende gezichten van zowel kleinkinderen, biokids en cadeaukids... ik zou het zo weer overdoen."

PROFESSIELE UITDAGINGEN

Voor gezinshuizen zijn er formele eisen vanuit de gemeente. "En die kunnen zwaar wegen. Een SKJ-registratie is noodzakelijk. Via een EVC-traject geeft dit behoorlijk wat onkosten en het vraagt toch wat tijd. Dat kan een afknapper zijn, maar het is toch ook logisch dat je goed opgeleid moet zijn om deze verantwoordelijkheid goed te dragen? Om samen mee te werken naar kinderen die op twee benen in de maatschappij kunnen staan. Zich geborgen, veilig en geliefd hebben mogen voelen in ons gezin."

Daarnaast kent het werk ook emotionele uitdagingen. "Het geven van liefde en aandacht die ouders in een thuissituatie onbeperkt kunnen geven, proberen ouders wel eens te compenseren door extra veel cadeautjes en geld. Dat kan lastig zijn, maar daar komen we altijd wel uit."

Nog lastiger vindt Toos het als een kind niet weg wil maar de ouder met gezag daar anders over denkt. "Wanneer ik niet achter een genomen besluit sta maar dit toch moet uitvoeren, dát zijn moeilijke momenten", geeft Toos toe. "Het is dan heel prettig dat je dit met collega's kunt bespreken. Je wordt gehoord en zij geven vaak tips waardoor je dingen in een ander perspectief kunt zien."

EEN WARM NEST

Toos en Henk vinden het heerlijk. Het gekakel, de drukte en het samen delen van kleine momenten maken het gezinshuis voor hen bijzonder. "Als mij iemand vraagt of ik nogmaals een gezinshuis zou beginnen, zeg ik volmondig: ja. Het is de beste beslissing die ik ooit genomen heb."

Ondanks de hectiek straalt het huis warmte en zorg uit – een plek waar de meiden zich gezien en welkom voelen. "Voor ons zijn zij onderdeel geworden van onze familie voor zolang zij dit willen. Buiten een papa en mama zijn er ook een Toos en Henk als goede tweede optie."

MEER WETEN OVER GEZINSHUIZEN?

Ontdek alles wat u wilt weten op onze website. Scan de QR-code hiernaast of ga naar www.xonar.nl.

Scan mij!

